

6 Mei 1959

V.

No. 13979

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 5 November 1958 betreffende den hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1955;

Gezien de stukken;

Overwegende dat aan belanghebbende een aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1955 was opgelegd, welke na reclame was geregeld naar een zuiver inkomen van f. 10.728,--;

Overwegende dat belanghebbende zich tot het Hof heeft gewend en als enige grief heeft aangevoerd, dat de Inspecteur geen rekening heeft gehouden met een investeringsaftrek van f. 407,25;

Overwegende dat het Hof de beschikking van den Inspecteur heeft gehandhaafd, na te hebben overwogen:

“dat tussen partijen de volgende feiten onbetwist vaststaan; belanghebbende exploiteert tezamen met A te Z onder firmanaam B een bakkerij en 2 winkels in kruidenierswaren; de ontvangsten van deze zaken worden genoteerd doch slechts eens per week in een totaal bedrag geboekt; de uitgaven worden eens per maand door de accountant der zaak geboekt aan de hand van de aanwezige bescheiden;

dat uit deze feiten blijkt, dat uit de boekhouding niet regelmatig kan worden nagegaan, welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn, zodat een regelmatige kascontrôle niet mogelijk is;

dat in verband hiermede niet van een regelmatige boekhouding in de zin van artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 sprake is, zodat de investeringsaftrek geen toepassing kan vinden;

dat derhalve de grief van belanghebbende ongegrond is;

Overwegende dat belanghebbende als middel van cassatie heeft voorgesteld:

Schending of verkeerde toepassing van artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941;

Overwegende dat belanghebbende als toelichting van dit middel heeft aangevoerd:

“Bij het opleggen van de aanslag over 1955 is uitgegaan van de fiscale winstberekening uit de boekhouding, welke door de Rijksaccountantsdienst werd gecontroleerd en welke dus beschouwd is als een materieel betrouwbare boekhouding. Er is een bedrijfskas aanwezig. Door het boeken van de uitgaven op de juiste data, ook al gebeurt dit slechts eenmaal per maand is het mogelijk kassaldi te trekken en te vergelijken eenmaal per week en via het raadplegen van de kladaantekeningen zelfs dagelijks, zodat regelmatige kascontrôle dus wel mogelijk is. Belanghebbende kan zich echter niet aan de indruk onttrekken, dat een jaarlijkse kascontrôle voor een bedrijf, indien ontvangsten en uitgaven goed genoteerd worden, voldoende is.”;

Overwegende dienaangaande:

dat het Hof als feitelijk in cassatie niet aantastbaar oordeel heeft gegeven, dat uit belanghebbendes boekhouding niet kan worden nagegaan, welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn;

dat uitgaande van dit oordeel het Hof terecht heeft beslist, dat belanghebbendes boekhouding niet een regelmatige boekhouding in den zin van artikel 8a, lid 1, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 is, zodat investeringsaftrek geen toepassing kan vinden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Smits, Vice-President, van Rijn van Alkemade, Wiarda, van der Loos en Tekenbroek, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den zesden Mei 1900 negen en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Verstraaten.

Verstraaten

Smits